

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 77. Scriptorum Religione Catholicorum opera & obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A.C. 1733.

banio sexaginta aureorum millibus
merat. Hæc omnia ad literarum
utilitatem ac eruditionem delata.
Locatellius pluresque alii, & prae-
pue Joannes Bottarius, qui huius
rem tria edidit volumina, & Cae-
tis jussu etiam veterum ac Christi-
anorum monumentorum imagines,
Bosius & Arringhius in Roma Sa-
ranae collegerant, tribus itidem
minibus eruditis sane ac operibus
planavit.

§. LXXVII.

*Scriptorum Religione Catholicæ
opera & obitus.*

Non pauci ex Scriptoribus Ecclē-
sticis hoc anno vitæ suæ con-
summum confecere, quorum opera re-
ferre, haud inutile erit: Ex his prae-
cipue est P. Michael le Quien eruditissimus
Ord. FF. Prædicatorum Scriptor
fiensis, & Collegii in platea S. Be-
nigni Bibliothecarius, Vir in Hebræo
Græco & Arabico idiomate longè
satissimus, qui celebre sibi nomen
paravit nova editione Græco-
operum S. Damasceni, quam anno
1712. Parisinis literis excudi fecit,
que eruditas notas & dissertationes
jecit, tertius vero eorum tomus in

quo supposititia ejusdem S. Doctoris Sæc. XVIII.
 opera continerentur, nunquam publi- A. C. 1733.
 cam lucem aspexit. Scripsit quoque
 nondum inchoato trigesimo primo æra-
 tis anno librum de antiquitate tempo-
 rum seu defensionem textus hebraici
 & versionis Vulgatæ contra librum
 Patris Pauli Pezron de antiquitate tem-
 porum; edidit quoque observationes in
 librum ejusdem Pezronii, cui titulus,
 tentamen commentarii in Prophetas:
 Edidit insuper Panopliam contra schis-
 ma Græcorum contra Nestarium Patriar-
 cham Jerosolymitanum sub ementito no-
 mine Stephani de Altimura Ponticensis;
 succinctam Historiam Comitum Bolog-
 nensium, Dissertationes de S. Nicolao
 de Portu Iccio, & Sanchoniathone Scri-
 ptore Phœnicæ: Orientem Christia-
 num insuper & Africam, cujus primus
 tomus Auctore adhuc vivente, alter vero
 aliena manu suppletus Anno 1740.
 post ipsius obitum editus fuit, desideratur
 tamen Africanarum Ecclesiarum &
 Præsulum historia. Denique scripsit
 quamplurima de irrito Anglorum Sa-
 cerdotio adversus P. Courayeri libros
 de validitate Ordinationum Anglica-
 rum, cui tamen præfatus Pater respon-
 dit Libello Amstellodami Anno 1732:
 edito, cui titulus: *Supplementum ad*
duo opuscula in defensionem validitatis An-
glica-

Ee 2

Sæc. XVIII.

A. C. 1733.

*glicarum ordinationum edita loco
responsi ad novum opus Patris
&c.* Obiit celeberrimus hic
Parisiis die duodecima Martii.
nitur in novis actis Erudit. Lips.
Anni 1734. Januarii hujus R. P.
elogium. Asservatur adhuc
edita ejus Historia Bolognæ
suzæ, pluresque aliæ lucubrati-
ll. Joachimus Le Grand Abbas & P.
byter Oratorii, qui edidit elogia
Le Cointe, & Abbatis de Man-
historiam divortii Henrici VIII. Ang.
Regis & Catharinæ de Arragonia,
dicias Sanderi & confutationem
rum primorum librorum de His-
Reformationis a Burneto descrip-
tres epistolas ad eundem de variis
bus, de reformatione, & Commentaria
successionem ad Regnum Hispaniæ
flexiones in epistolam ad quemdam
bilem Anglum circa necessitatem
justitiam integræ restitutionis His-
chiæ Hispaniæ, dissertationes in
Imperio gestas circa Hispaniæ suc-
nem; periculum ne Germania bre-
absolutam Monarchiam reducat
epistolam N. ad Doctorem N. circa
hemisæ Regnum: de successione in
ciæ Regnum pro Agnatis, & vita
Marchionis de Vins. Gallice edita
ex Lusitano idiomate reddidit

riam Tenarifinæ Insulæ a Joanne de Ribeyro compositam, & Historiam de Abyssinorum Regno ab Hieronymo Lobo elucubratam. Inter nondum edita numerantur ejus comitia Ordinum Fœderatorum, regimina, habitas succedendi in Regnum, Historia & vita Ludovici XI. Galliarum Regis. Deceffit hic Scriptor octogenarius Parisiis die prima Maij in ædibus Claramboldianis. III. Ludovicus Le Gendre Canonicus Parisiensis & Abbas Clarofontanus, qui posteris reliquit prolusionem Regni Ludovici Magni, Historiam Franciæ, vitam Francisci de Harlay Parisiensis Archiepiscopi, vitam Cardinalis de Ambosia unacum parallelolum celebribus Purpuratis Regni Administris, & propriæ suæ vitæ Historiam. Deceffit Parisiis die prima Februarii annos natus septuaginta quinque. IV. Franciscus Felibien Historiographus Regius, ex cujus lucubrationibus quamplurimis celebriores sunt ejus Ichnographiæ domus Plinii, earumque descriptiones, Collectio Historica vitæ & operum celebriorum Architectorum, descriptio Versaliarum, & Ecclesiæ invalidorum &c. Mortuus est die vigesima tertia Junii. V. Ludovicus de Four Abbas de Longuerue, qui plurima quidem secundis Musis

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Sæc. XVIII. conscripsit; typis autem edita dum
 A. C. 1733, ad nos pervenere dissertatio in
 num, annotationes in vitam Caroli
 lis Wolsey, commentaria in litera-
 ram & Historiam, Annales Africa-
 rum, necnon Descriptio Historiæ
 Geographica Franciæ veteris &
 deruæ Porro ex relictis ejusdem
 nuscriptis Joannes Wincklerus Hei-
 heimensis Lipsiæ edi curavit, quo
 tationem historico - chronologicam
 variis epochis & anni forma veteris
 Orientalium, Dissertationes quædam
 historicas de vita Justini Martyris
 Athenagora, de tempore, quo
 est hæresis Montani & de origi-
 nes Valentini, Cerdonis & Mar-
 nis; relationem historicam de
 dia Morado Regis Æthiopiæ quædam
 ad Batavos Legato, præter con-
 cium literarium plurimum
 &c. Decessit Ludovicus Parisiis
 duodecima Novembris, VI. Jacobi
 Josephus Duguet Presbyter Ordinis
 Quesnello tam arcta junctus amicitia
 ut hic suas reflexiones morales
 revidendas, corrigendasque misit
 ac propterea Bruxellis in Sardiniam
 Parisiis in Hollandiam emigrare co-
 retur. Scripsit tractatus de Sacris
 steriis; de usura; de exorcismis
 officii Episcoporum, de Eucharistia

& de qualitatibus, virtutibus & officiis Sæc. XVIII.
 Principis, quem tractatum pro insti- A. C. 1733.
 tutione Principis Pedemontani compo-
 suit, in Francia tamen suppressus est.
 Exstant quoque ejusdem Regulæ pro
 intelligendis S. Literis, explicatio in
 Job, & septem postrema capita Deu-
 teron: necnon septuagesimi quinti Psal-
 mi, tractatus de scrupulis; de Christo
 Crucifixo explanatio, commentaria
 literalia & spiritualia in Genesin, ex-
 plicatio mysterii Passionis Dominicæ &
 refutatio Systematis de gratia Generali
 Domini Nicole præter tres dissertatio-
 nes, & vitæ rationem cujusdam Ma-
 tronæ. Plures tamen sibi Adversa-
 rios accersebat suo tractatu *de oratione
 publica & dispositionibus ad offerenda
 S. Myseria*; quamvis enim liber iste unico
 in anno ab ipsomet hoc Auctore quinquies
 novis typis in Francia editus, maximo
 applausu exciperetur; non deerant ta-
 men, qui postea ex illo varios Jan-
 senianæ sectæ affines errores ex-
 traherent, atque inter alios quidam
 Anonymus in Dugueto carpebat, quod
 tradidisset, nullum posse, ut deceret,
 orare, nisi prius de sua devotione cer-
 tus esset; orationem enim, quæ non
 ex flamma infusæ charitatis oriretur,
 Deo esse abominabilem &c. Enimvero
 hunc errorem Duguetus in tertia libri
 E e 4 sui

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

fui editione excusare moliebatur, post tamen alius Scriptor vulgari bello, cui titulus: *annotationes in statum de oratione*, non jam perges Duguetum Jansenismi infimam eo quod docuisset, *neminem posse Dei gratia*, hancque propositionem simillimam huic: *gratiæ Dei resisti potest*. Cruditatem hujus assertionis Duguetus in quinta editione amque quidem fategit, affirmando, suam esse mentem, ac si homo in charitate constitutus, peccare non valet, tantum velle, quod peccatum non est, nisi per charitatem, nec per charitatem. Attamen hæc ipsa declaratio nimis artificiose contorta ab alio Authore fellebatur, in libro, qui inscribitur *Observationes criticæ cujusdam in tractatum de oratione publica*, in quo Auctor ostendit, Dugueti libros omnino conformes doctrinæ relictæ, num moralium, nilque aliud quam mordacem satyram in Ordine Ecclesiasticum, ejusque sacras functiones. Ceterum Duguetus huc illuc profugus ærumnosæ vitæ suæ tandem Parisiis imposuit die vigesima quinta Octobris. VII. Philippus Beroletius Vaticanæ Bibliothecæ Custos & Ecclesiasticæ Jurisdictionis Auditor sedulus non minus ac eruditus antipope-

Sæc. XVIII.
A.C. 1733.

tatum indagator, e cujus calamo profluxere observationes in nummos Cæsareos maximi moduli, observationes in vitra antiqua in Romanis cæmeteriis reperta, & dissertatio ad Etruriam Regulam Thomæ Demsteri: Obiit Florentiis die octava Decembris exacto anno ætatis septuagesimo septimo. VIII. Joannes Josephus Marchio de Orsi, qui P. Bouhours Jesuitam, eoquod Italos in suo libro *de modo recte cogitandi* indignum in modum vilipendisset, editis *considerationibus in famosum hunc libellum* insectatus, pluribus etiam epistolis ad doctissimam Annam Le Fevre Dacieriam tres ipsius considerationes adversus Trivoltensium crisin propugnabat: Edidit etiam monita de moralibus criticæ Regulis; ratiocinium in tractatum de senectute Tullii, eclogam Pastorum Arcadam in electione Clementis XI. vitam Comitis Ludovici de Salles præter alia nonnulla. IX. Cyrillus a S. Maria Carmelita Excalceatus, qui Cremonensibus literis excudifecit Theologiam juxta S. literas, Concilia & S. Patres communitam, ejus complementum, cursum Philosophicum, consultationes varias tam in jure Canonico, quam aliis de rebus Sacris, necnon decisiones plures de casibus ad Theologiam moralem spectantibus.

Ee 5 § LXXVIII.